

Laszlo Bansagi-Amend

Dipl.Ing.Elektronik/TU Budapest

Telefon(ISDN): +49 8141 594 65

Telefon(Fax): +49 8141 534 318

Mobil D1: +49 170 247 41 58

Auto D2: +49 172 853 41 19

E-mail:

bansagi-amend@t-online.de

L.Bansagi-Amend Nordendstraße 104. 82275 Emmering.

Budapesti Műszaki és Gazdaságtud. Egyetem
Méréstechnika és Információs Rendszerek Tsz.
Postfach 91.
1521 Budapest

Emmering,

Kedves Barátaim!

Megkaptam köszönettel meghívásokat a Tanszék új otthonának a bemutatójára. Sajnálom, de erre az alkalomra nem tudok hazautazni, bár költözködésetek számomra "történelmi" emléket idéz.

Valamikor réges-régen, amikor az újszülött Műszer Tagozat még az Óperenciás "T" épületen túl (mert ez volt a T-úlsó épület) de a mesebeli "R" épületen innen (ezt eredetileg R-ajztermi épületnek szánták) a rejtélyes "H" épület (H-admérnöki kar) utolsó emeletének egyetlen-egy szobájában szorongott. Amikor a legelső műszeres évfolyam még csak a negyedik szemeszter ismeretanyagát habzsolta, tehát még jóval a műszeresen mérhető történelem előtti időben történt (1954. március), hogy első műszaki képzettségű tanársegédként íróasztalt kaptam az Arutjunov professzor vezetése alatt álló kiváló társulatban. Az én íróasztalom volt alulról a harmadik (annyi helyünk nem volt, hogy az íróasztalokat egymás mellett helyezzük el). A fő helyen legalul Biró Imre bácsi (matematika) asztala, föllette a Kulin Gyuri bácsi (fizika) még állva elérhető asztala, az enyémet (elektronikus és ionikus műszerek) nem lehetett elérni, de hát nem is volt még a negyedik-ötödik szemeszter oktatásában erre szükség. Szájról szájra járt az a hír, hogy még a Nagy Ötéves Terv sikeres befejezése előtt mindenkinek saját szobája és földre helyezett íróasztala lesz. Az "R" épület időközben már elkészült (tervezője már az Állami Díjat is megkapta), de a számunkra olyannyira reményteljes földszinti folyosót újra szét kellett verni, hogy a betervezett "labor"-szerelvényeket beépítsék.

Hónapokon keresztül naponta átsétáltam az "R" épületbe és kíváncsisággal vegyes aggodalommal figyeltem a meglehetősen "erősáramú" laborkörnyezet kiépítését. Mit fogok én itt csinálni? Mindegy, a legfontosabb, hogy az íróasztal minél előbb a földön legyen. Még nagyban ácsolták a legények a leendő tanácsterem könyvszekrényeit, amikor engedélyt kaptam az átköltözésre, így a bejárati orozlánok valamint a portás után én voltam az első lakója az épületnek. Egymagamban trónoltam az íróasztalom mögött (más bútorom még nem volt) a még teljesen üres teremben melynek ajtajára büszkén kiírtam: ELIOLA azaz ELektronikus és IOnikus LAboratórium (később a Nemvillamos Mennyiségek Mérése címet viselte). Itt "fogadtam" későbbi főnökömet is, a Villamosgépek tanszékének fiatal adjunktusát Schnell Lászlót, akit Arutjunov professzor kért fel külső munkatársként az áramváltók, mérőhidak és más villamos műszerek tudományának terjesztésére.

Akkor, ott kezdtük el együtt kialakítani a műszer szak profilját. Ma is csodálom éleslátását, Ő aki a Schering-Maxwell-Wheatstone hidak emlőjén nevelkedett, Ő volt az első, aki az elektronika oktatását a műszerszak egyik súlyponti területének tekintette. Sokat segített nekünk abban, hogy az akkoriban már tekintélyes híradástechnika szak mellet szakmailag is megállottuk a sarat.

A többi már ismert történelem, hiszen csaknem minden eddigi "műszeres" évfolyamnak van képviselője közöttetek, és a világszerte szétszórta sok száz műszeres mérnök egy olyan hatékony informatikai hálózatot képez, amely rendszernek a szervertje továbbra is, az átköltözés után is a Tanszék marad.

Nos ha most nem is tudok Veletek együtt ünnepelni, legközelebb, ha ismét hazautazom, gondolom magánlátogatáson is megmutatjátok milyen szépek lettetek.

Baráti üdvözlettel

A handwritten signature in black ink, reading "Bánsági-Amend László". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke at the beginning.

Bánsági-Amend László